

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Noví kněží v naší farnosti **2–3**

Kemp Postcresima **3**

Farní tábor 2025 **3–5**

Střípky z Mladifestu v Medjugorje **5–6**

Informace ze ZŠ Salvátor **7–10**

Výstava Valašské nebe **16**

Kemp Postcresima 2025

Úvodník

Milé sestry a bratři,

otevíráte další číslo našeho farního časopisu. Najdete v něm jak ohlédnutí za proběhlými prázdninami, tak i pozvánky na akce, které jsou před námi. Jelikož se během prázdnin obměnilo osazenstvo naší fary, najdete v tomto výtisku krátký rozhovor se mnou i otcem kaplanem. Možná jste někteří překvapeni, že život farnosti vychází stále ve stejném kabátě. V současné době probíhají v rámci farního týmu pro média přípravy nové podoby časopisu. Chtěl bych již na tomto místě poděkovat všem, kdo tento časopis tvoří, a také vybičdnout vás, čtenáře, ke spolupráci. Pokud by mezi vámi byl někdo, komu leží tento časopis na srdci a chtěl by se zapojit do jeho produkce, budeme velmi rádi za nové členy a členky týmu. Stačí se obrátit na kněze nebo na členy pastorační rady.

Naše farnosti prožívají v těchto týdnech mimo jiné změnu faráře i kaplana. Mnoho farníků se ptá: „Co všechno se teď změní?“ Po dlouhé službě našich předchůdců v kněžské službě je pochopitelné, že tato otázka je nesena také obavami, nejistotou či dokonce strachem. Chtěl bych vás ujistit, že jako farář chci ctít nepsané pravidlo, že v prvním půl roce se nic zásadního nemění. Je to čas, kdy chci poznat farnost a vše, čím žije. Takže pořad bohoslužeb, přípravy na svátosti biřmování, 1.sv. přijímání, výuka náboženství a další pravidelné akce farnosti zůstanou ve stejném režimu jako dříve. Je pro mě důležité, abychom farnost považovali za náš společný domov. Proto jsem zvyklý dělat větší rozhodnutí v týmech. Ať už jde o pastorační či ekonomickou radu nebo organizační týmy či pastorační výbor. Nedávno započatá cesta synodálního života církve je pro mě stěžejním způsobem, jak budovat farnost jako společenství, kde může každý rozvíjet a uplatnit své osobní dary.

Nakonec bych rád připojil velmi důležitou pozvánku. Pastorační rada farnosti již dlouho před naším příchodem do farnosti plánovala společnou liturgii smíření pro celou farnost. O co jde? O čas společné modlitby, kdy chceme před Bohem otevřít otázku vztahů v naší farnosti. Tyto vztahy mohou být krásné, ale často do nich vstupují také naše slabosti, zranění a neodpuštění. Liturgie smíření bude večer modlitby, kdy chceme Bohu tyto naše vzájemné rány nabídnout a prosit, aby je léčil skrze své odpuštění. Jde o čas, kdy se zkusíme podívat do očí tomu, co nás rozděluje, a říci: dost. Velmi bych si přál, aby tato liturgie byla pro nás časem, který promění naše srdce a postupně i naše vztahy. Chci vás již nyní pozvat na 7. listopadu, kdy po večerní mši svaté přistoupíme k tomuto času vyznání naší slabosti, odpuštění a smíření. Děkuji také všem, kdo se aktivně zapojí do přípravy.

Přeji všem požehnané dny a těším se na setkání s každým z vás.

O. Jan Berka

Z farnosti

Noví kněží v naší farnosti

V naší farnosti došlo po dlouhé době k obměně v duchovní správě: službu faráře a zároveň děkana od 1. července t. r. zastává P. Jan Berka (J. B.), novým kaplanem byl jmenován P. Marek Zawojski (M. Z.). V následujícím rozhovoru se oba kněží představují:

Z jakého místa a z jaké rodiny pocházíte?

J. B.: Pocházím z Dluhonic, malé vesničky asi 2 km od Přerova. Moji prarodiče měli ve stejné vesnici statek, na kterém jsem strávil mnoho času, ať už pění o zvířata nebo na poli. Mám dva mladší sourozence: o rok a půl mladšího bratra Pavla a o 10 let mladší sestru Aničku.

M. Z.: Pocházím z malého města Łomża, které se nachází v severovýchodní části Polska. Tam jsem se narodil, chodil jsem tam na základní a střední školu a poté jsem studoval na vysoké škole v Toruni, kde jsem také pět let pracoval jako středoškolský učitel. Oba moji rodiče pocházejí z vesnice a po svatbě se přestěhovali do města za prací. Moje matka ještě žije, ale otec zemřel na následky vážné nemoci rok po mém kněžském svěcení. Chtěl se toho dne dožít a Bůh mu jeho přání splnil. Mám jednu sestru, která je o dva roky starší než já. Žije s manželem a pětí dětmi v Toruni v Polsku.

Jaká byla Vaše dřívější působiště?

J. B.: Ke kněžství jsem se připravoval v olomouckém semináři. Moje první pastorační působiště bylo na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, kde jsem strávil rok jako jáhen. Po vysvěcení na kněze jsem byl poslán do Zlína, kde jsem působil 2 roky, následně 2 roky ve Valašských Kloboukách, 1 rok v Šumperku a 3 roky v Kelči.

M. Z.: Než jsem 1. července přijel do farnosti ve Valašském Meziříčí, strávil jsem pět let v misijním semináři Redemptoris Mater jako spirituál neboli duchovní otec. Tři roky jsme žili ve formačním domě v Bratislavě a poté jsme se kvůli rekonstrukci budovy teologické fakulty přestěhovali do Nitry.

Měl jste v mládí (nebo i nyní) nějaký kněžský příp. jiný vzor, který ovlivnil Vaše rozhodnutí pro duchovní povolání?

J. B.: V mé rodné farnosti se téměř každý rok střídali kaplani. Díky tomu jsem poznal řadu kněží, kteří byli velmi různých povah a talentů. Možná i proto jsem nebyl nikdy fixovaný na jeden kněžský vzor. Největší roli v mém rozlišování hrál o. Pavel Hoffrek, který působil jako farář v Přerově v době mého dospívání a vstupu do semináře.

M. Z.: Moje rozhodnutí stát se knězem nejvíce ovlivnila jedna osoba, kterou si možná někteří farníci pamatují. Byl to otec Jacek, polský redemptorista. Krátce působil také ve farnosti Valašské Meziříčí. Setkal jsem se s ním, když jsem nastoupil na univerzitu. Jako nováček v cizím městě jsem hledal skupinu mladých věřících, a tak jsem začal navštěvovat neokatechumenátní společenství a schůzky pro vysokoškolské studenty. Otec Jacek byl aktivní na obou místech a mě zvláště zaujal jeho způsob hlásání dobré zprávy a aplikace Božího slova na každodenní situace.

Co Vás spontánně napadlo, když jste se dozvěděl, že Vaším novým působištěm bude farnost Valašské Meziříčí?

J. B.: Během onoho rozhovoru u generálního vikáře jsem netušil, že se jdeme bavit o změně mého působiště. Když začal mluvit o změně ve Valašském Meziříčí, myslel jsem, že se mne zeptá na můj názor, koho tam dát. První myšlenka při zaznění mého jména byla: stěhování. Přemýšlel jsem, zda mám v Kelči již vše podstatné hotovo. Druhá myšlenka byla, že Valmez je velké sousto pro mladého kněze.

M. Z.: Napadlo mě, že jsem už jako student teologie strávil nějaký čas ve Valašském Meziříčí. Byl jsem tu měsíc o prázdninách a i moje praxe měla letní nádech. Vzpomněl jsem si na cyklostezku podél řeky Bečvy, venkovní koupaliště, krásné valašské

kopce a samozřejmě na milé věřící, kteří se o nás starali. Jedním z mých prvních pocitů, když jsem se dozvěděl o změně místa působení, byla vděčnost, že se po pěti letech vracím k farní pastoraci.

Jak vnímáte zformulovanou a přijatou vizi naší farnosti („Toužíme být domovem pro každého, kdo hledá Boží lásku, a zve-me k této zkušenosti i tebe.“)? Může podle Vás dojít časem k její úpravě či změně?

J. B.: Jsem velmi rád, že si farnost prošla nasloucháním a tvorbou pastorační vize. Pročetl jsem si také dílčí materiály z procesu rozlišování vize a cením si velké práce, která je za tím. Vizi přijímám a vím, že nyní bude náročný úkol ji dobře předat farníkům a realizovat. Bohu díky vidím velkou oporu v řadě bratří a sester, kteří mají chuť ve farnosti pomáhat a přispívat k její proměně.

Naše farnost tvoří více společenství (ne jen neokatechumenátní cesty). Považujete za důležité úsilí o propojování jednotlivých skupin a hledání cest k jednotě?

M. Z.: Budování jednoty mezi věřícími považuji za velmi důležitý úkol, který nám světil sám Kristus. On sám o to prosí nebeského Otce ve své velké přímělné modlitbě. Každý z nás je jiný, jedinečný, s odlišnou citlivostí a potřebami, a každý z nás je v Božích očích drahocenný. Doufám, že v naší farnosti každý najde vhodné místo, které podporuje osobní a duchovní růst a dozrávání ve víře. Kristus je ten, kdo nás sjednocuje. Odhodláni žít v neustálém obrácení k Bohu posílujeme jednotu mezi námi, která je znamením pro tento svět.

Zažil jste nebo zažíváte (něco jako) zklamání z toho, že ubývá aktivních/praktikujících křesťanů?

M. Z.: Samozřejmě je smutné vidět, jak klesá počet praktikujících křesťanů. Je to obzvláště bolestivé, když se to týká lidí, které osobně znám, mých přátel a známých. Je to však spíše smutek než zklamání. Snažím se důvěřovat Bohu a chápu, že v této situaci mě Bůh volá k větší horlivosti ve víře, k budování živého vztahu s Ním. Tímto způsobem budu schopen naplnit poslání, které mi dal: v pravý čas dávat pokrm těm, kteří mi byli svěřeni.

Máte nějaký oblíbený literární žánr/oblíbené spisovatele? A co koníčky ve vzácných chvílích relaxace?

J. B.: Co se týká literatury, tak jednoznačnou první příčkou je Tolkien a Pán prstenů či Silmarillion. Rád čtu také další fantasy nebo historické romány. Mezi moje koníčky patří deskové hry, únikovky, výlety do zoo, procházky po přírodě či na pivo s přáteli.

M. Z.: Mám velmi rád knihy J. R. R. Tolkiena. Svět, který v nich popisuje, postavy a příběhy odrážejí boj mezi dobrem a zlem, který se odehrává v každé lidské duši. Někdy se vracím k povinné četbě ze základní a střední školy, kterou jsem jako student bohužel flákal. Naposledy jsem si s potěšením přečetl Reymontovu knihu „Sedláci“, za kterou získal Nobelovu cenu. Pokud jde o volný čas, nejčastěji relaxuji při toulkách přírodou a jíždě na kole.

Vidíte ve svém životě nějaké konkrétní důsledky probíhajícího synodálního procesu v církvi? (např. péče o stvoření, naslouchání a rozlišování, spoluúčast laiků aj.)

J. B.: Za synodální proces jsem v církvi nesmírně rád. Vidím, že se postupně prolomuje hradba mezi klérem a laiky. Prakticky vidím postupnou proměnu, kdy lidé dokáží v kněžích vidět nejen důstojného pána/děkana, ale také člověka – Jana. Také jsem

velmi rád za myšlenky spoluúčasti laiků či transparentnosti komunikace a jednání církve.

Může naše farnost očekávat od Vaší osoby praktické naplnění (parafráze) výroku sv. Augustina: „Pro vás jsem děkan/farář/kaplan – ale s vámi jsem křesťan“?

J. B.: Snažím se o to a budu rád, když se o to budou snažit také farníci.

M. Z.: Určitě můžete očekávat snahu. Toto vyjádření mi velmi leží na srdci, líbí se mi z lidského hlediska, ale jeho naplnění v praxi vyžaduje Boží milost. Proto vás prosím o modlitby, abych i já mohl být dotčen a proměněn bohoslužbami, kterým budu pro vás předsedat.

(za rozhovor děkuje Václav Dřímál)

Kemp Postcresima 2025

O letošních prázdninách proběhl již 6. ročník. Téma, které provázelo mladé účastníky, bylo z knihy Geneze – „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil, stvořil jej jako muže a ženu.“ (Gn 1,27). I letos v rámci přípravy na biřmování se ho zúčastnilo 25 mladých, kteří přijmou tuto svátost v září. Celkem se ho zúčastnilo 83 mladých. A právě tento kemp na konci každého ročníku nabízí možnost intenzivněji prožít necelých 5 dnů s ostatními mladými ze všech 5 ročníků, které ve farnosti běží. Tyto dny jsou naplněny nejen modlitbou, ale také hrami, soutěžemi a sdílením zkušeností kmotrů, kněží a manželských párů, kteří jsou ochotni se podělit o to, co pro ně Bůh v jejich životě udělal. Mladí i my starší jsme měli možnost poslouchat přednášku Mgr. Renaty Ocilkové, včetně jejího životního svědectví o tom, že Bůh dělá zázraky i dnes. Kromě toho jsme také prožili noční pochod s růžencem a eucharistií slavenou při východu slunce (foto na titulní stránce). Jeden večer nás poctil svou návštěvou i o. Jan, který tak mohl poslouchat, co mladí nejen v rámci kempu prožívají. Chtěl bych také poděkovat všem, kteří se podílejí po celý rok na jeho přípravě.

Hynek Vančura

Farní tábor 2025

První farní tábor je úspěšně za námi a máme spoustu krásných vzpomínek. Byli jsme překvapení, když během několika dnů od jeho zveřejnění byla místa plně obsazena, zúčastnilo se celkem 28 dětí. Už první den se několik mladších dětí z příměstského tábora rozhodlo zůstat i na noc, a tak nám přibývali účastníci pobytového tábora.

Cesta za dobrodružstvím odstartovala modlitbou s otcem Janem, společně jsme světili tábor do Boží ochrany. Každé ráno po rozcvičce následovala krátká modlitba doprovázená písněmi pro děti. Po snídani se děti vydaly na cestu poznání, kde jim byl představen příběh o životě jednoho světce. Pak následovaly k tomu zaměřené venkovní aktivity, hry nebo šifry. Po obědě si děti mohly něco krásného vytvořit. Když odpoledne odešly

děti z příměstského tábora, čekaly starší děti pohybové aktivity, tvořivé dílny a duchovní program (noční kostelní věž, soukromá mše svatá, biblické tance, dětské chvály...).

Sestra Sofie a sestra Magdaléna, které byly obohacením tábora, ukázaly dětem krásu zasvěceného života a hodnotu víry prožívané v každodennosti. Děti poznaly nejen nové kamarády, ale utužily přátelství, jak nově vzniklá, tak i ta dřívější. Součástí našeho programu byla i návštěva kláštera v Choryni, kde děti zapívaly seniorům a s radostí jim předaly vlastnoručně vyrobené dárky. Naučily se, že stačí dělat malé věci s velkou láskou. Každý den rozvíjely svou tvořivost, zručnost a pomáhaly si navzájem. Tábor jsme zakončili v pátek spolu s celou farností slavnostní mší svatou, kde holky zpívaly písničky, které si nacvičily, a kluci mohli ministrovat. O. Jan požehnal růžence, které si děti samy vyrobily. Po mši svaté děti čekala zasloužená odměna. Mnohé si přály, aby tábor trval déle, a to je pro nás největším důkazem, že se tábor podařil.

Po celou dobu přípravy tábora i v jeho průběhu jsme vnímali, že nás podporujete v modlitbách, a díky tomu byl tábor velkým požehnáním pro nás i pro děti. Děkuji Bohu a všem sedmi vedoucím a čtrnácti dobrovolníkům, kteří svým nasazením umožnili, aby tábor úspěšně proběhl a děti odcházely spokojené. I já sama jsem se díky tomuto táboru mnoho naučila, poznala nové lidi z farnosti a zažila krásné chvíle. Už nyní se těším na příští rok!

*Za spolek Děti – naše naděje
Mária Pancisynová*

Chtěla bych moc poděkovat všem, kdo se odvážně ujali organizace prvního farního tábora! Z naší rodiny se zúčastnily dvě děti, oba byli moc spokojení a ujišťovali se, že budou moci i příští rok :-). Je skvělé, že jako farnost máme prostory v budově Salvátoru a Rybiček, které se dají mimo školní rok i takto krásně využít. Já jsem ocenila vyváženost programu: zažili aktivity duchovní, sportovní, tvořivé, taneční, relaxační... Tak hodně zdaru při plánování dalšího ročníku!

Alžběta Dřimalová

Moc děkuji za možnost s vámi být na táboře, i když jen tak krátkou dobu. Odjížděla jsem velice povzbuzena, a to v mnoha ohledech. Děti byly úplně úžasné! Vnímala jsem tam takovou velkou vzájemnost a schopnost spolupráce a také ohleduplnost. Dokázaly si vzájemně pomoci a přijímaly se ve své jinakosti. Velmi jsem obdivovala vás, maminky, které máte tolik práce doma, s dětmi atd. a přesto jste neváhaly obětovat zbytky svého času, abyste mohly dětem dopřát ty krásné zážitky ze společenství. Velmi mi imponovala taková fakt domácí atmosféra, cítila jsem se tam hned od začátku moc dobře a myslím, že i děti byly v naprosté pohodě, zkrátka jako doma. A bylo by toho ještě mnohem víc.

Opravdu moc děkuji za ten krásný čas, i za všechny ty dary hmotné i nehmotné. Ať vám všem Pán Bůh žehná a odmění vám vaši materiální, časovou, duchovní... štědrost. Ráda budu často vzpomínat v modlitbě a přeji hodně sil k pokračování tohoto krásného díla.

sestra Magdaléna

Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského

Velmi nás obohatilo povídání nadaných řezbářů, kteří svými rukama vytvořili sochy Svaté rodiny.

RÝMOVAČKA Farní tábor 2025

Táborový čas
nechal stopu v každém z nás.
Byla to doba setkání
i nových přátelství hledání.

Petr, Ignác i Noe,
každý přinesl zážitky svoje.
Lezení, hraní i tvoření,
vše bylo stereotypů ve víře boření.

Ke chvále prapory vlály,
v modlitbě dvě sestry i dva kněží při nás stáli.
My vděčně pomoc přijímali,
mladí i starší farníci k dílu přibývali.

Díky Marušce a celému týmu,
že do tábora vložili radost, nápady i sílu.
Tak na konci s vděčností zbývá stát,
a tábor na rok 2026 si opět přát.

Lucie Petrová

Drazí farníci,
od prvního farního tábora už uplynula nějaká doba. Bylo mně
ctí být součástí tak Bohem požehnané akce. Mám radost, že se
jej účastnilo mnoho dětí a tolik lidí s ochotným srdcem pomoci
a být tam pro děti. Věřím, že jsme vytvořili krásné rodinné spo-
lečenství, plné duchovního programu a různých aktivit. Tak
jsem Bohu za vše vděčná, je starostlivý a miluje nás 😊. Pán ať
Vám ve všem žehná.

Markét Žlebková

MEDJUGORJE – střípky z letošního MLADIFESTU

Milí farníci a přátelé,
také v letošním roce jsme se zúčastnili již v pořadí 36. modliteb-
ního festivalu mladých v Medjugorji. Náš autobus byl především
díky pozvání od naší nebeské Matky naplněn do posledního
místa a po požehnání našeho pana faráře o. Jendy Berky na au-
tobusáku ve ValMezu jsme vyjeli na tuto pouť. Zkušený šoféři
Zdeněk a Maruška Svobodovi nás bezpečně dovezli na místo
medjugorské svatyně Královny míru.

Při slavnostním zahájení nás mile potěšil srdečný pozdrav naše-
ho papeže Lva XIV., který nám dal povzbudivá slova a požehná-
ní pro letošní Mladifest, jehož motem bylo: „Pojďme do domu
Hospodinoval!“ (Ž 122,1). V tomto jubilejním roce jsme také
mohli zakusit velkou milost, kdy za obvyklých podmínek byly
uděleny plnomocné odpustky všem, kteří vykonali pouť do far-
ního kostela sv. Jakuba v Medjugorji.

Už samotné přivítání účastníků ze 70 zemí jsem prožil velmi
osobně, jako když se ztracený syn po dlouhé cestě vrací domů
hladový a zničený do náruče milujícího Otce.

To, co Mladifest nabízí, jsou především duchovní lázně.

Otcova náruč byla pro mě bezpečným místem. S láskou mě při-
jal skrze svátost smíření, léčil mé srdce skrze katecheze, modlit-
bu růžence, prožívání eucharistie a adorace...

O Medjugorji se říká, že je to místo, kde se nebe dotýká země.
My jsme zakusili, že na tomto místě se sám dobrý Bůh dotýkal
srdcí poutníků, kteří přijali pozvání prožít týden prázdnin v pří-
tomnosti naší nebeské Matky a jejího milovaného Syna.

Díky Tobě, naše maminko, Královno míru, že nás zveš na toto
místo, abychom se navrátili k Ježíši.

„Maria, s radostí přijmeme Tvé pozvání i příští rok.“ AMEN

Jindra Vrána

Letos poprvé jsem se ve svých 47 letech účastnila Mladifestu.
Dcera byla vloni, přijela nadšená a řekla mi: „Mami, to by měl za-
žít každý!“ a já začala uvažovat, že možná nejsem ještě tak stará
na festival mladých. Když jsem za nějaký čas potkala po mši sva-
té Jindru Vránu a prohodila, že uvažuji o Medjugorji, odpověděl
mi, že se mnou příští rok počítá. Protože nemám ráda, když se
něco slibuje a nesplní, začala jsem o Mladifestu vážně uvažovat.
Manžel se mnou jet nechtěl, proto jsem oslovila sousedku Pav-
lu. Souhlasila. Medjugorji jsme s rodinou navštívili již dříve, když
jsme byli na dovolené v Chorvatsku. Podívali jsme se do kostela,
k soše Krista, vyšli a pomodlili se na Podbrdu růženec a koupili
jsme si sochu Panny Marie. Ale zažít festival, to je něco docela
jiného. Tam se každý na každého usmívá, mladí i ne úplně mla-
dí tančí, zpívají, modlitba růžence zde utíká nějak rychle a mše
svatě se sborem jsou nezapomenutelné. Zde zakoušíš opravdo-
vé štěstí, reálnou přítomnost Boha a Panny Marie, která tě hýč-
ká ve svém náručí, a zažíváš kousek nebe na zemi. Je to požeh-
nané místo, kde mi asi nic nevadilo, a to jsem celkem zhýčkaná.
Když jsme při zpáteční cestě z Križevace úplně promokli a troš-
ku zabloudili, když nám majitelé penzionu zapomněli zapnout
bojler a dva dny nám netekla teplá voda (to mi trochu vadilo),
začátkem pobytu nešla wifi a koncem zase klimatizace. Zde to
přijmeš, jedeš přece na pouť. Proto obdivuji všechny, kteří již
tolik let jezdí pod stany, do velmi jednoduše zařízeného kempu,
kolik ze svého pohodlí obětují. A mladé a zvláště kluky, kteří
nemají problém s modlitbou růžence a klidně před celým auto-
busem „dají desátek“. A chtěla bych poděkovat Jindrovi Vráno-

vi, který již tolik let pořádá poutě na Mladifest do Medjugorje, s jakou citlivostí dokáže najít hranici mezi modlitbou, duchovní rovinou a zábavou.

Marta

Radost, Pokoj a Společenství

Medjugorje je místem, kde tyto tři dary zakouším nejvíce. Je to místo, kde člověk zanechává vše staré a přijímá nové. Kde může odevzdat celé své srdce – zranění, bolesti, nemoci i hříchy, ale také radosti a díky. Medjugorje je místem přijetí a uzdravení. Někdy se mě lidé ptají, jestli mi stojí za to jezdit každý rok na stejné místo. A věřte mi, že opravdu stojí. Vždyť pokaždé odjíždím s pokojem v srdci. Ta nadpřirozená radost a atmosfé-

ra vás pohltí natolik, že na tomto místě zanecháte kus svého srdce. A pak Medjugorji vždy budete nazývat svým duchovním domovem – místem, kde na vás čeká Panna Maria společně se svým Synem.

Pro mě osobně je Medjugorje tím, kde znovu a znovu zakouším, že na své cestě nejsem sama. Když se dívám na stovky mladých, kteří zpívají, modlí se a hledají Boha, uvědomuji si, že právě zde jsme k nebi trochu blíží.

A proto bych chtěla povzbudit zvláště vás, mladé. Možná hledáte odpovědi, pokoj, přátele nebo jen toužíte po chvíli ticha. To všechno tam najdete. Medjugorje je místo, kde si vás Maria vezme do své náruče.

Jana Žilinská

Nový školní rok začíná...

Prázdninové měsíce jsou za námi a my stojíme na začátku nového školního roku. Je možná trochu příznačné, že první měsíc po prázdninách nazýváme „září“, vždyť tak, jako se zářícímu letnímu sluníčku ještě moc nechce předat vládu podzimu, tak i v našich srdcích ještě „září“, ale pomalu dohasínají vzpomínky a zážitky z dovolených a my si pomalu zvykáme na každodenní pracovní režim. Na začátku září také potkáváme ve škole naše nejmenší, prvňáčky, kterým na tvářích ještě „září“ úsměv, protože se (na rozdíl od starších) těšili do školy... Co nás letos asi čeká? To zatím ví jen Bůh, nicméně něco málo už také tušíme:

První a docela podstatnou informací jsou personální změny ve škole. Odešla paní učitelka Eva Novosadová, která ve škole učila druhou třídu a místo ní bude v první třídě učit paní učitelka Zuzana Vrtalová, kterou jsem při slavnostním zahájení školního roku představoval v kostele.

Další personální změnou je odchod o. Pavla Stefana nejen z naší farnosti, ale i z pozice školního kaplana, kterým byl po celou dobu trvání školy, takže 31 let. Na jeho místo nastupuje o. Jan Berka, který bude zastávat tuto službu poprvé. Během prázdnin jsme se společně několikrát sešli a začali promýšlet způsob, jak by mohl být škole co nejvíc nápomocen. Požádal jsem ho, aby aktualizoval Duchovní rozměr školy, podle něž budeme společně ve škole plnit cíle, které z něj vycházejí. Současně také se stane místo o. Pavla členem školské rady.

Tento školní rok bude velmi důležitým z hlediska budoucnosti školy, a to především z pohledu jejího směřování. Společně s učiteli chceme pracovat na aktualizaci koncepce rozvoje školy a také připravovat nový školní vzdělávací program, podle kterého bychom měli začít učit v září 2027.

Když se řekne „začíná nový školní rok a s ním přicházejí nové

povinnosti a úkoly“, mnohé z nás to vyděsí a kolem žaludku se objeví nepříjemný pocit. Právě proto je v současnosti tolik aktuální a často skloňovaný pojem: „wellbeing“ (stav fyzické, duševní a sociální pohody žáků i učitelů, který je klíčový pro efektivní učení a plný osobní rozvoj). Nemohu tedy do duševní nepohody uvést své okolí připomínkou školního roku hned, musím na to jít jen zlehka, a tak raději přirovnávám školní rok k dobrodružné plavbě lodí: Společně totiž vyplouváme z prázdninového přístavu na dlouhou desetiměsíční plavbu za poznáním pod vedením lodních důstojníků – učitelů, kteří nám na této plavbě budou oporou, rádci a průvodci. Čekají nás mnohá dobrodružství, můžeme objevovat mnoho krásných věcí, ale určitě to nebude jednoduchá plavba. Bude vyžadovat nemalé úsilí, vytrvalost, odvalu. Mohou přijít bouře, mlha, zkoušky... Ale naše loď se jmenuje Salvátor, a to znamená Spasitel, protože máme toho nejlepšího kapitána – Ježíše, na kterého se vždy můžeme spolehnout, a on nám vždycky „hodí“ záchranné lano, když budeme potřebovat. Také je důležité mít správně nastavenou navigaci v našich srdcích, abychom mohli správně přijímat navigační signály, které nám Pán posílá po vlnách Ducha svatého. A k tomu bude taky důležité, abychom si všichni navzájem pomáhali a abychom táhli za jeden provaz, protože jsme na jedné palubě. Pak se nemusíme bát a vše dobře dopadne.

Přeji všem úspěšný celý školní rok, bezpečnou plavbu, radost z objevování nových věcí, z překonávání nových výzev, úkolů, spoustu krásných dobrodružství, správné a spolehlivé kamarády, trpělivé učitele, pevné zdraví a Boží požehnání.

Hynek Mikušek, ředitel školy

1. září je tady

V pondělí 1. září jsme zahájili nový školní rok. Tento slavnostní den, který je významný zejména pro žáky I. třídy, zahajujeme společně s farností mší svatou v kostele a po ní představením nových školáků z vyšších ročníků a prvňáčků s jejich patrony ze

VI. třídy. Premiéru v tomto školním roce měl s námi i náš školní kaplan, nový farář ve farnosti, otec Jan Berka. V promluvě nás všechny vyzval, abychom neměli strach a obavy z budoucnosti, vždy máme oporu v Bohu, i kdyby přišly dny těžké nebo smutné. Po požehnání si vzal slovo pan ředitel Hynek Mikušek. Přivítal všechny žáky a zaměstnance školy po prázdninách a pozval je na „plavbu lodí SALVÁTOR“, jak připodobnil průběh celého školního roku. Představil školáky, kteří k nám z jiných škol nastupují do vyšších ročníků, také novou paní učitelku Zuzanu Vrtalovou, která bude učit I. třídu, a nakonec jmenovitě pozval dopředu každého prvňáčka. Spolu s ním přečetl i jméno patrona, který mladšímu školáčkovi předal dárek a dekoroval ho plackou: Jsem školák/Jsem školačka. Patroni budou prvňáčkům oporou nejen v prvních školních dnech. Na závěr nemohlo chybět společné foto I. a VI. třídy. Potom se všichni přesunuli do školy. Žáci se ve třídách potkali se svými třídními učiteli a krátce se po prázdninách přivítali.

Magda Krupová

DOZVUKY MINULÉHO ŠKOLNÍHO ROKU Převzetí odměn za výtvarnou soutěž

Na začátku letních prázdnin 4. 7. 2025 se v Brankách na Moravě konalo vyhodnocení soutěže „Pták roku“, kterou pořádá Spolek pro záchranu zámeckého parku. Doprovodný program byl nabitý zajímavými aktivitami. Byla zde přehlídka dravců, různé tvořivé dílny a samozřejmě nechybělo ani občerstvení. Z naší školy se v této soutěži umístili na stupních vítězů 4 žáci. (Informaci o umístění jsme věděli již v červnu, ale vyhlášení se uskutečnilo až o prázdninách. Víme, že to byli na 3. místě Tomáš Marušík v kat. 1. a 2. ročník, Veronika Skýpalová a Ivanna Semedii

na 1. místě v kat. 3. – 5. ročník a Kristýna Kelárková na 1. místě v kat. 8. a 9. ročník.) Všichni obdrželi pěkné ceny. Pořadatelům přálo počasí, a tak to bylo velmi příjemně strávené odpoledne.

Kateřina Kubjátová

Recyklohraní

V naší škole je žákům často připomínána potřeba starat se o přírodu a ekologii. Během školního roku společně zažíváme různé aktivity, které tyto potřeby naplňují, například třídíme odpad, sbíráme vysloužilé baterie, hliník i různé přírodniny, navštěvujeme různé organizace, které mají co do činění s ekologií nebo uklízíme okolí našeho města. Za tyto aktivity škola získává body, které se zapojeným školám na konci školního roku sečtou a vyhodnotí se celorepublikové pořadí škol. Ve školním roce 2024/2025 se ZŠ Salvátor umístila na hezkém 215. místě z celkového počtu 3942 škol a obdržela certifikát. Děkujeme i vám, rodiče, za spolupráci a budeme rádi, když také v tomto školním roce podpoříte děti a zapojíte se do sběrových aktivit.

Hana Havranová, koordinátorka EVVO

Léčivé bylinky aneb Víte, co je Rosa Canina?

Žáci naší školy se v měsíci květnu a červnu zapojili do sběru léčivých bylin. Snažili se nasbírat podběl, petrklíč, sedmikrásku a květy černého bezu – jsou to všechno rostliny známé svými blahodárnými účinky. Děti se tak doma učily byliny správně poznat, šetrně nasbírat a usušit. Sběr probíhal po dobu několika týdnů a poté mohli sběrači nasušené byliny donést do školy k následnému odeslání na určenou adresu. A co za odměnu? Voňavý bylinkový čaj, ale taky ještě jiné dobroty, které nám přišly poštou na začátku školního roku od firmy Rosa Canina (Růže šípková). Firma naše byliny zpracuje a použije je k výrobě bylinkových čajů. Všem, kdo se do sběru zapojili, patří velké poděkování. A možná si právě jejich bylinky někdy v lékárně koupíme.

Kateřina Kubjátová

Ocenění v soutěži Svět očima dětí

Významného úspěchu tentokrát v literární části soutěže Svět očima dětí dosáhla **Veronika Pospíšilová (ještě za 6. ročník)**. Se svou prací postoupila do celostátního finále a v sobotu 6. září převzala v Praze ocenění spolu s dalšími úspěšnými dětmi z ČR. Vyhodnocení a ocenění vždy doprovází bohatý program soutěží, her a zábavy. Veronice gratulujeme k tomuto skvělému výsledku a děkujeme za příkladnou reprezentaci školy!

(Umístění se týká 2. kategorie: 1. stupeň základní školy; Téma: Olympijské hry; Literární díla; 3. místo: ZŠ Salvátor Valašské Meziříčí (okres Vsetín, Zlínský kraj)).

Magda Krupová

Výsledky přijímacích zkoušek 2025 – porovnání naší školy s průměrem Zlínského kraje a s ČR

Na začátku tohoto školního roku jsme obdrželi od společnosti Cermat tabulkové zpracování výsledků přijímacích zkoušek žáků 9. ročníků i zájemců o šestileté studijní programy. Z tabulky lze vyčíst, že si naši deváťáci vedli u přijímaček opravdu dobře! Průměrné percentilové umístění i průměrný skóre mají jak v českém jazyce, tak v matematice vyšší, než je průměr v našem kraji, a taky než je průměr uchazečů o čtyřleté obory ČR. Z toho máme velkou radost, je vidět, že se deváťáci na přijímací zkoušky svědomitě připravovali. Díky patří beze sporu i učitelkám Mgr. Anežce Zgabajové a Mgr. Petře Biskupové, které žáky na 2. stupni tyto předměty učí. Uchazeči o šestileté studium měli vyšší průměry než v kraji a v ČR v českém jazyce, o něco nižší pak v matematice.

Magda Krupová

Nová paní učitelka na naší škole

Začátek nového školního roku je novým začátkem také pro paní učitelku Mgr. Zuzanu Vrtalovou, která k nám přestoupila z rožnovské ZŠ Pod Skalkou. Paní učitelka bude učit prvňáčky, se kterými se seznámila už v červnu na společném setkání dětí a jejich rodičů. O sobě vám prozradí: „Narodila jsem se a vyrostla na jižní Moravě. Od mala mě provází láska k hudbě, knihám a vaření. Taky ráda chodím po horách. Mám blízko k dětem a práce s nimi mě baví. Těším se na čas strávený s mými prvňáčky a jsem zvědavá, co všechno nový školní rok přinese.“ Přeji za všechny kolegy paní učitelce, ať se jí u nás na škole líbí a ať jí Pán žehná.

Magda Krupová

Patronát

Od začátku školního roku se žáci ve škole potkávají nejen jako starší a mladší spolužáci, ale funguje u nás také patronát. Ten vždy zahajují šestáci s nově přichozími prvňáčky. V dalších letech pokračují a prohlubují svoje kamarádství. Když čtvrťákům odejdou jejich patroni deváťáci, pomalu se v V. třídě připravují na to, že sami budou od VI. třídy patroni a navazují již spolupráci s předškoláky z Rybiček. První dny nového školního roku šestáci pomáhali prvňáčkům v jídelně s odnášením tácků s talíři a společně obědvali. Starší deváťáci si s mladšími kamarády zahráli hry na hřišti.

Magda Krupová

Dopravní hřiště IV. třída

V úterý 9. září jsme s žáky IV. třídy zahájili výuku na dopravním hřišti. Počasí nám přálo, i když sluníčko už nehrálo tak silně. Děti si zopakovaly základní dopravní značky a pravidla silničního provozu a hned si je vyzkoušely i v praxi. Už se těšíme na další lekci, která nás čeká v říjnu. Každý čtvrťák tak zahájil cestu za získáním průkazu cyklisty.

Lenka Potěšilová

Exkurze ve firmě Váhala – VIII. a IX. ročník

Ve středu 10. září se žáci 8. a 9. ročníku zúčastnili exkurze do potravinářské firmy Váhala v Hustopečích nad Bečvou. Akce se uskutečnila v rámci projektu zaměřeného na volbu povolání. Firma Váhala se specializuje na výrobu masných a lahůdkářských výrobků, a proto prohlídka probíhala za přísných hygienických podmínek. Před vstupem do provozů jsme absolvovali bezpečnostní školení, oblékli si ochranné oděvy a prošli dezinfekcí. Navštívili jsme například udírnu, balírnu, expediční sklad i chladičí místnosti, kde je stálá teplota kolem 5 °C. Seznámili jsme se také s historií firmy, součástí bylo i promítání videí. Na závěr nechyběla ochutnávka výrobků a možnost nákupu v podnikovém obchodě. Firmou nás provázeli manželé Denkovi a jejich dva synové – absolventi naší školy. Děkujeme firmě Váhala za milé přijetí a za zajímavou a přínosnou exkurzi.

Jiří Krupa

V době, kdy vychází toto číslo Života farností, už budeme mít za sebou např. školní pouť ke Dni církevních škol, Technický jarmark pro žáky VIII. a IX. třídy a kontrolní den České školní inspekce. Dále v tomto pololetí plánujeme již tradiční akce a projekty tříd, divadla, knihovny, preventivní programy atd., akce družiny nebo školního klubu. **Avizujeme Den otevřených dveří a předvánoční jarmark, který plánujeme na 9. prosince. Upozorňujeme také na změnu v termínech zápisů budoucích prvňáčků, který je pokynem MŠMT přesunut z dubna zpět do zimního období a u nás ve škole bude 15. ledna 2026.**

Magda Krupová

Spolek Děti – naše naděje

Milí čtenáři Života farností, bratři a sestry, v návaznosti na článek k projektu na Stříbrné ulici v červnovém čísle ŽF Vás chceme informovat o událostech, které dále následovaly. Jak již bylo napsáno, stavební úřad ve VM nám nedal dvě čísla popisná. Tím jsme ztratili možnost dvou dotací z MPSV ve výši 2 x 12 mil. Kč, které jsme již měli přislíbené. Za jednu dotaci bychom finančně nezvládli naplánovaný celý projekt postavit. Bylo proto nutné co nejrychleji plány přepracovat na stavbu pro jednu dětskou skupinu. Tím se nám termíny posunuly a při dalším výběrovém řízení na upravený projekt se již nepřihlásila původní firma s výhodnou cenovou nabídkou. A další dvě přihlášené stavební firmy požadovaly už mnohem větší cenu.

Příliš vysoká cena zásadně ovlivnila rozhodování ekonomické rady, která nakonec stavbu DS za těchto finančních podmínek zamítla. Nyní jsou již na MPSV naše žádosti o dotaci zrušeny. Víme, že je potřeba řešit v naší farnosti mnoho dalších věcí, jako je např. rekonstrukce fary i pokračování stavebních prací v budově na Komenského ulici. Věříme však, že jednání o projektu DS budou ještě v budoucnu pokračovat a že se v průběhu dvou let, kdy platí již vydané stavební povolení, najde způsob, jak budovu postavit.

Dovolte mi ještě malé ohlédnutí. Před rokem se nám podařilo v průběhu letních prázdnin vybudovat v prostorách současné dětské skupiny druhý únikový východ a tím zahnat reálné nebezpečí zániku Rybiček. Od vzniku Rybiček se však potýkáme s nedostatečnou kapacitou, pro kterou nemůžeme přijmout všechny děti, které by k nám chtěli rodiče přihlásit. Proto jsme usilovně hledali místo pro další DS.

Pozemek na Stříbrné ulici, kde již léta chátrá rozbořený dům, nám připadal jako to pravé místo, které by mohlo jednou sloužit malým dětem, rodičům i různým aktivitám celé farnosti. MPSV nabízelo dotace pro výstavbu nových DS. Všechny tyto okolnosti nás vedly k tomu, že jsme se s odhodláním pustili do vyřizování všech věcí, které by mohly vést k realizaci nového prostoru nejen pro děti. Zásadní byla setkání s původním majitelem a panem sousedem. Nebylo to vůbec snadné a konečného souhlasu jsme se dočkali hlavně díky tomu, že se jim oběma líbila představa, že místo bude sloužit dětem. Následovala řada jednání s ekonomickou radou, Arcibiskupstvím olomouckým, stavebním úřadem, památkovým odborem MÚ, národním památkovým ústavem, hygienou aj. Velké úsilí jsme věnovali také při spolupráci s projektanty nad plány, aby život a provoz v novém zařízení byl co nejpříjemnější a zároveň odpovídal všem předpisům.

Toto všechno bylo doprovázeno snahou poskytovat pravidelné informace o projektu vám všem, kteří jste o ně měli zájem, a také snahou získat peníze pro podporu tohoto projektu. S nadšením jsme pořádali různé akce – kavárny, koncerty, bleší trhy.... při kterých jsme se setkávali a vzájemně sdíleli. Uplynulé měsíce byly pro nás obdobím zápalu a odhodlání, přátelství a pomoci, usilovné práce, únavy, modliteb, radosti, různých zvratů a překvapení, lidské ochoty i lhostejnosti, naděje, obav a napětí, především však vědomí, že vše má v rukou náš Pán.

Ještě přidávám informaci, že se ve dnech **od 17. do 19. října uskuteční v pořadí již třetí bleší trh**, který tentokrát uspořádáme v tělocvičně ZŠ Salvátor. Od začátku října můžete opět

do Rybiček přinášet věci (oblečení, boty, spotřební zboží, hračky...), které jste ochotní darovat k prodeji a které mohou někomu dalšímu ještě posloužit. Za Vaši pomoc předem děkujeme a srdečně Vás tímto zveme k návštěvě této akce, kde ani tentokrát nebude chybět malé občerstvení a v neděli bude otevřena také kavárna.

*Za spolek Děti – naše naděje
Eliška Štefková*

Podzimní **BLEŠÍ TRH**

17. - 19. 10.

V TĚLOCVIČNĚ ZŠ SALVÁTOR

17.10. (pátek)	17:00 - 19:00
18.10. (sobota)	09:00 - 15:00
19.10. (neděle)	07:30 - 13:00

**V NEDĚLI VÁS ZVEME DO KAVÁRNY
V JÍDELNĚ ZŠ SALVÁTOR**

VĚCI, KTERÉ CHCETE DAROVAT,
MŮŽETE NOSIT
OD **1.10.** DO **17.10.**
DO DS RYBIČKY

WWW.DETINASENADEJE.CZ

VÝTĚZEK POSLOUŽÍ PRO ZAPLACENÍ POZEMKU NA UL. STŘÍBRNÁ A NA PROVOZ DS RYBIČKY

Dobročinná akce DOTUR 2025 – dobročinnost a turistika

V sobotu 5. září 2025 měla naše služba Sociální rehabilitace Amika tu čest zúčastnit se krásné a smysluplné akce **DOTUR 2025 – dobročinnost a turistika**, která se konala v příjemném prostředí kempu v Hranicích na Moravě. Akce byla nejen o pohybu a radosti z něj, ale především o vzájemné pomoci a podpoře tam, kde je potřeba. Celkem se zúčastnilo **103 turistů a cyklistů**, kteří zdolávali různé trasy v okolí Hranic na Moravě. Každý účastník tak svým pohybem a aktivitou přispěl k dobré věci, což dalo celé akci ještě hlubší smysl.

Velkou ctí pro nás bylo, že si organizátoři vybrali právě Amiku, kterou se rozhodli podpořit. Organizátorem celé akce byl pan **Josef Škoda**, který spolu se svým týmem věnoval mnoho energie, času i nadšení přípravám. Díky jejich obětavosti a ochotě pomáhat se podařilo uspořádat akci, která měla nejen krásnou atmosféru, ale také hmatatelný výsledek. Celý výtěžek – úžasných **32 060 Kč** – byl věnován na rozvoj naší služby, konkrétně na vybudování místnosti s prvky snoezelenu pro naše klienty (Snoezelen je metoda multismyslové stimulace, která se odehrává ve speciálně upraveném prostředí vybaveném světelnými, zvukovými a jinými prvky, jako jsou bublinkové válce, optická vlákna, vůně a pohodlný nábytek.). Za tuto podporu jsme nesmírně vděční a srdečně děkujeme jak panu Škodovi, tak i celému jeho týmu.

Opoledne pak patřilo především dětem a zábavě. Pro ně jsme připravili Dračí stezku s úkoly zaměřenými na duševní pohodu, soustředění i pohybové aktivity a také naše omalovánky, které si mohly v klidu vybarvit. Každý, kdo stezku úspěšně prošel, si odnesl malý dárek v podobě antistresového srdíčka. Kdo měl chuť, mohl se u nás také zastavit na povídání. Velký zájem vzbudily také výrobky našich klientů, které si návštěvníci mohli zakoupit a tím také službu podpořit.

O příjemnou atmosféru se postarala kapela DETOX, která dodala celé akci lehkost a radostnou náladu. Celý den se tak nesl v duchu přátelství, soudržnosti a rodinné pohody. Bylo nádherné vidět, jak se lidé přišli bavit, užít si společný čas a přitom pomoci dobré věci.

Závěr akce patřil slavnostnímu okamžiku – předání šeku na částku 32 060 Kč a poděkování všem, kteří se na akci podíleli. Tento okamžik byl pro nás velmi dojemný a motivující do další práce.

Ještě jednou děkujeme organizátorům, všem účastníkům i návštěvníkům a především panu Škodovi. Jejich podpora pro nás znamená mnoho – nejen finančně, ale i lidsky. Ukazuje nám, že to, co děláme, má smysl a že v tom nejsme sami.

Doba stvoření – výzva k ekologickému obrácení

Doba stvoření vyzývá všechny křesťany k oslavě stvořeného světa. Zatímco doba adventní, vánoční, postní a velikonoční se v křesťanských církvích ustálila již ve středověku, doba stvoření se slaví teprve od r. 2000. **Začíná 1. září, Dnem modlitby za péči o stvoření, a končí 4. říjnem, kdy si připomínáme svátek sv. Františka z Assisi, patrona ekologů.**

Během těchto týdnů se křesťané z různých církví scházejí k modlitbám za stvoření a společným aktivitám pro jeho ochranu. Ty mohou mít podobu modliteb, děkovných mší, besed, přednášek, úklidů zeleně nebo závazků ke změnám vedoucím k udržitelnosti. Je to čas solidarity, kdy si uvědomujeme, že **sdílíme jeden společný domov, o který se máme starat.**

Pro Charitu je ochrana životního prostředí velmi důležitá, a proto ji zařadila mezi základní zásady a hodnoty své práce obsažené v etickém kodexu. **Pomoc lidem v nouzi a péče o planetu jsou dvě neoddělitelné stránky jedné věci.** Když chráníme přírodu, zároveň chráníme i podmínky, ve kterých lidé mohou žít důstojně a zdravý život. Čistá voda, nezávadný vzduch, dostatek potravin a bezpečné prostředí jsou základní lidské potřeby, které ale nevznikají samy od sebe – vyžadují odpovědný a udržitelný přístup k životnímu prostředí. Charita, která pomáhá těm nejzranitelnějším, chápe, že nestačí řešit jen okamžité problémy, a proto do své práce začleňuje i ekologické principy, které pomáhají vytvářet spravedlivější a zdravější prostředí pro budoucnost. **Tak se péče o přírodu stává nástrojem sociální změny.**

V naší Charitě už fungují opatření, která přispívají k ochraně životního prostředí a podporují udržitelný rozvoj: Třídění odpadu je u nás samozřejmostí ve všech zařízeních. Velkou část našeho vozového parku tvoří hybridní auta, která snižují škodlivé emise. V našem obchůdku Kompoot dáváme starým věcem nový život, čímž zabraňujeme zbytečnému plýtvání, a zároveň nabízíme levné nákupy pro potřebné. Charitní Centrum sociálně-materiální pomoci přerozděluje přebytečné potraviny ze supermarketů těm nejvíce potřebným a také umožňuje pracovníkům odkoupit prošlé potraviny, které by jinak skončily v odpadu.

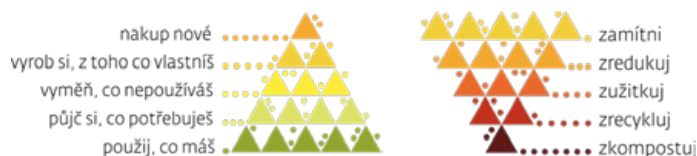
V průběhu DOBY STVOŘENÍ se každý rok účastníme výzev, které nás povzbuzují i v osobní rovině. Letos tomu není jinak:

1. DO PRÁCE NA KOLE

Od 1. září do 4. října zkusíme co nejvíce snížit emise výfukových plynů. Každý dle svých možností. Auta vyměňme za nohy, kola, koloběžky, kolečkové brusle nebo kdo je z dálky - hromadnou dopravu. Kdo se ještě necítí, vyberte si alespoň jeden den, např. 22. září, kdy je stanoven mezinárodní **DEN BEZ AUT.**

2. ZERO WASTE WEEK – týden bez odpadu, který v Česku proběhne 16. – 22. září.

V roce 2024 připadlo na každého Čecha kolem 560 kg komunálního odpadu. Je těžké žít úplně bez odpadu, ale toto množství je opravdu vysoké – a často zbytečné, protože své odpady můžeme výrazně snížit. Základem je předcházet vzniku odpadu: využívat věci, které už byly vyrobeny, a při nákupech neplýtvat ani zdroji, ani penězi. **Přemýšlejme, co skutečně potřebujeme!** Hledejme možnosti, jak využít to, co už máme nebo co najdeme z druhé ruky, a pokud možno se vyhněme zbytečným a jednorázovým věcem.

Zde několik tipů:

- **Využívejte bazary či second – handy**, třeba náš obchod Kompoot.
- **Využívejte opravy** – spousta věcí se dá opravit, nemusíte hned vyhazovat a pořizovat nové.
- **Noste si vlastní lahev na vodu a hrnek** – vyhněte se zbytečným plastům a jednorázovým kelímkům.
- **Vyzkoušejte týden bez plastových sáčků** – berte si na nákup vlastní tašku a sáčky na pečivo či zeleninu.
- **Vařte z vlastních surovin a plánujte jídelníček** – omezíte plýtvání potravinami i balením.
- **Vyhňte se jednorázovým produktům** – místo kapesníků, ubrousků a papírových utěrek kupte opakovaně použitelné varianty.
- **Nakupujte bez obalu** – navštivte bezobalový obchod nebo tržnici.

3. KVĚTINY PRO FARNOST

Pozemek na ulici Zámecká využijeme k pěstování květín, které budou dodávány do farnosti Valašské Meziříčí pro výzdobu kostela. **Pěstování přímo na místě je ekologické, podporuje soběstačnost a zároveň snižuje uhlíkovou stopu**, protože květiny dnes často cestují tisíce kilometrů – nejčastěji z Nizozemska, Keni, Ekvádoru, Etiopie nebo Kolumbie. Tento pozemek se však musí nejprve zrekultivovat.

A tady je prostor pro TEBE! Přijď na sobotní brigádu v průběhu září (datum bude upřesněno) a zapoj se do přípravných prací naší zahrady!

4. BOHOSLUŽBA K OSLAVĚ STVOŘENÍ

Kdy: 24. 9. 2025 v 17 h

Kde: ve florálním kostele na vrchu Helštýn u Valašského Meziříčí

Přijďte poděkovat za krásu stvoření, za dary, které nám dávají život!

Po bohoslužbě proběhne malé občerstvení z lokálních a přebytkových potravin.

Tyto výzvy jsou sice směřovány k pracovníkům Charity, avšak, mohou být inspirací i pro nás ve farnosti. Péče o stvoření není jen ekologickou povinností, ale také krásnou příležitostí žít naši víru ve skutcích a společně přispět k lepšímu světu pro současné i budoucí generace.

Jak říká papež František:

„Každý z nás může malým každodenním gestem spolupracovat na ochraně našeho společného domova.“ (Laudato Si')

*Kateřina Kolajová
pastorační asistent*

Mše svatá za Charitu

V neděli 28. 9. v 9:30 se uskuteční tradiční mše svatá za Charitu Valašské Meziříčí u příležitosti Dne Charity, který připadá na svátek sv. Vincence z Pauly, zakladatele charitního hnutí. V tento den se společně modlíme za všechny klienty, pracovníky, dobrovolníky i dárce.

Součástí této slavnosti bude i zahájení farní potravinové sbírky pro Centrum sociálně-potravinové pomoci ve Valašském Meziříčí. Vítány jsou zejména trvanlivé potraviny, základní drogistické zboží a pánské zimní oblečení.

Po mši svaté jste srdečně zváni do farní kavárny, kde vás obslouží pracovníci Charity.

Děkujeme za vaši podporu a těšíme se na společné setkání.

Pozvánky

Setkání pro pečující – Jak pečovat a neztratit se? Aneb péče srdcem a rozumem. Setkání pořádá Poradna pro pečující Diakonie Valašské Meziříčí a koná se v rámci kampaně Dožít doma. Setkání proběhne 7. října 2025 v Tucan Café od 17 hodin a vstupné je dobrovolné. Na setkání se podíváme na rychlé metody regenerace během dne, plánování času pro sebe, jednoduché kognitivní a relaxační nástroje proti vyčerpání a negativním myšlenkám. Dotkneme se také tématu naše hranice a odpovědnost v procesu péče. Součástí bude také diskuze a sdílení vlastních zkušeností.

*Ondřej Kudělka
Diakonie Valašské Meziříčí*

Výstava VALAŠSKÉ NEBE

Duchovní život i vzácná umělecká díla z kostelů a kaplí kraje mezi dvěma Bečvami přibližuje výstava s názvem Valašské nebe, kterou Muzeum regionu Valašsko připravilo v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí.

Dlouhou historii rozvoje duchovní kultury na východní Moravě představují Bible: na Valašsku se dochovaly i vzácné prvotisky či tajně uchovávané tisky protestantské. Sílu poutních míst ve výstavních prostorech zámku zastupují Zašovská, Hostýnská a Valašská madona, kterou mají poutníci spojenou s kaplí sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti. Prostřednictvím vzácně dochovaných uměleckých děl jsou přiblížena i duchovní místa dávno zaniklá: sochy z kaple Neposkvrněného početí Panny Marie při ženské trestnici ve Valašském Meziříčí, rozměrné malby oltáře Božího Těla, který před sto lety dokresloval atmosféru svátku na náměstí, díla z kaplí zámku ve Vsetíně, Halenkově či Brankách na Moravě. Zajímavostí jsou sochy dochované z kostelů a kaplí v okolí Libavé, zaniklých v důsledku budování vojenského újezdu. Druhá část výstavy je věnována světcům – mezi sochy a obrazy duchovních přímluvců jsou i raritní díla – jako barokní socha sv. Starosty, malba sv. Tekly či ševcovský cechovní obraz se sv. Kryštofem a Krispiánem. Sílu mariánského kultu ilustrují příklady ikonografických typů madon, s nimiž se nejčastěji setkáváme ve zdejších kaplích i domácnostech a nechybí praktická ukázka, jak dříve zákoutí chalup („svatý kútek“) zbožné rodiny z kraje pod Beskydy vypadala.

Většinu exponátů tvoří díla, která od dob ztráty své funkce v sakrálním prostoru nebyla vystavena. Některá z uměleckých děl prošla restaurátorským zásahem a získala zpět svou někdejší podobu. Výstavu doprovází komentované prohlídky, procházky po sochách světců, programy pro školní kolektivy, ale i tvůrčí dílny – na zájím je připravena dílna malování obrázků na skle s restaurátorkou Marií Chlebovskou. Návštěvníci se také mohou zapojit do terénního mapování projevů lidové zbožnosti v krajině Valašska. Výstava Valašské nebe je v zámku Kinských ve Valašském Meziříčí otevřena denně kromě pondělí od 9 do 17 hodin až do 2. listopadu 2025.

Kamila Valoušková
Muzeum regionu Valašsko

Matrika

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Matěj Václavík	Vincent Jan Varga
Sofie Hrabovská	Vilém Abrahám Kratochvíl
Natálie Terezie Prokešová	Valerie Marie Vargová
Lukáš Josef Mužík	Olivie Anna Vargová
Marie Kateřina Bártková	Xenie Lucie Dotzauerová
Izabela Mária Slaninková	Barbora Denková
Medard Josef Šuba	Samuel Jakub Vodička
Antonín Málek	

Lešná

Stella Sedláčková

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Michal Žák	Lenka Krajčovičová
Šimon Vrána	Jindřiška Jochcová
Tomáš Tomšej	Barbora Pražáková
Jiří Žák	Michaela Pavlíková
David Jochymek	Kateřina Žilinská
Šimon Niziol	Tereza Čtvrtníčková
Jakub Charvát	Jitka Mikušková

Lešná

Michal Polehla	Magdaléna Helimanová
----------------	----------------------

† Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Marie Stavinohová *3. 5. 1943 +15. 6. 2025, Karasova 1022/5
Zdeňka Halušková *10. 3. 1936 +16. 6. 2025, Tolstého 1183
Anežka Sulovská *17. 12. 1928 +22. 6. 2025, Jarcova 196
Jana Lacinová *30. 3. 1941 +17. 6. 2025, Poličná 405
Ondřej Fuček *9. 11. 1942 +26. 6. 2025, Švabinského 651
Alois Lajčík *3. 10. 1940 +3. 7. 2025, Za Drahou 824/17
Jan Zákopčaník *21. 7. 1939 +11. 7. 2025, Krhová, Hlavní 20
Anna Maňáková *27. 8. 1936 +17. 7. 2025, Křižná 617
Bohumír Bártek *26. 12. 1941 +28. 7. 2025, Jarcova 188
JUDr. Jiří Kubeša *1. 10. 1946 +8. 8. 2025, Pod Stínadly 1233
Jindřiška Koudelová *28. 7. 1940 +10. 8. 2025, Sklářská 188
Irena Rusková *31. 3. 1939 +23. 8. 2025, Obora 555/33
Jan Jasný *10. 12. 1935 +28. 8. 2025, Růžová 153
František Matocha *19. 3. 1946 +31. 8. 2025, Vsetínská 475

Lešná

Ludmila Hrabánková *3. 2. 1936 +9. 9. 2025, Lešná 30

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

SETKÁVÁNÍ DĚTÍ

SDÍLENÍ

KLUB MAMINEK
KAŽDÉ ÚTERÝ
9 - 12 h
FARA
VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

MOŽNOST TVOŘENÍ

KÁVA, ČAJ

733 741 636, 605 552 728
www.valmez.dcpr.cz

SDÍLENÍ

TRÉNINK PAMĚTI

SETKÁVÁNÍ SENIORŮ
KDE: FARA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
KDY: KAŽDÝ ČTVRTEK 9 - 11 h

MODLITBA

VÝLETY
PROMÍTÁNÍ FILMŮ

www.valmez.dcpr.cz
733 741 636
605 552 728

TRÉNINK PAMĚTI 2025

25. září 2025 - 9.00 h návštěva Vrtule

23. října 2025 - trénink paměti
20. listopadu 2025 - trénink paměti
4. prosince 2025 - trénink paměti

lektorka: MONIKA SANTOVJÁKOVÁ

- trénink paměti vždy od 9.30-11 h
- fara Valašské Meziříčí, Křížkovského 60/8, VM
- zábavnou formou - trénink a koncentrace vašeho mozku

POČET OSOB OMEZENÝ
ZDARMA PRO SENIORY
NUTNÉ PŘIHLÁŠENÍ CENTRUM PRO RODINU
TEL. 605 552 728, 733 741 636
www.valmez.dcpr.cz

Realizováno v rámci projektu MASR OPŽ+1. projekt, reg. č. CZ.03.02.01/00/22_008/00/0149

KLUB DESKOVÝCH HER

SKAUTSKÁ KLUBOVNA KŘÍŽKOVSKÉHO 60/8

PÁTEK 16:30

POJĎ ZAŽÍT SVĚT HER NA VLASTNÍ KÚŽI
MOŽNOST PŘINĚST VLASTNÍ HRU
CENA: 300,-/POLOLETÍ
KONTAKT: valasskemezirici@orel.cz
TOMÁŠ MÁLEK +420 792 321 957
PAVEL JURÁNEK +420 608 815 018

Orel
Valašské Meziříčí

Schola a scholička

Zvou všechny nadšence hudby, kteří chtějí sloužit hudbou našemu Pánovi, aby rozšířili řady našich zpěváků.

SCHOLIČKA
Schází se v liché týdny v neděli v 8:30 na faře.
Je pro děti od cca 5 let do 5. třídy.
Lenka Pavlicová 724853352

SCHOLA
Schází se v sudé týdny v neděli v 8:30 na faře.
Je od 6. třídy výš – horní hranice není, vítaný je opravdu každý.
Jana Žilinská 727912285

Těšíme se na všechny zpěváky a hudebníky!

MANŽELSKÉ VEČERY

ZAČÍNÁME 8. ŘÍJNA 2025, 18-19.30 h

TIPCAFE ZUBŘÍ

- Každý večer začíná večeří při svíčkách.
- Chceme, abyste se u svých stolků cítili jako na rande.
- Investujte do svého vztahu.
- Témata zaznívají z videa, které uvádějí lektoři.
- Další setkání 15. 10., 22. 10., 29. 10., 5. 11., 12. 11., 19. 11. 2025

Nicky a Sila Lee
zakladatelé manželských večerů

PŘIHLÁŠENÍ ZDE

CENA 3100 Kč/pár

V ceně je večeře pro dva, karafa vody a program.

Káva, dezerty a další nápoje je možné přibjedenat navíc s platbou přímo na místě.

733 741 636
605 552 728
www.valmez.dopr.cz

Život farností číslo 7, ročník XXXII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

Grafická úprava a realizace: Radek Zavičák, Evžen Hlavica, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímlová.

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 25. neděli v mezidobí, 21. září 2025.

<http://farnost-valmez.cz/>